

Het verhaal van kerst

Renate Seelig
Barbara Bartos-Höppner







Lang geleden was er eens een keizer. Hij woonde in Rome en hij heette keizer Augustus. Zijn rijk was heel erg groot. Waar de zon opkwam, zag je rotsen en woestijnen, en waar de zon onderging, zag je bergen en groene dalen. In zijn rijk waren steden en dorpen met huizen en paleizen, hutten en tenten. Er woonden boeren en vissers, schoenmakers en kleermakers, kooplui en herders, arm en rijk, net als overal. En er waren ambtenaren – want alles moest goed geregeld zijn. Op een dag wilde de keizer weten hoeveel mensen er in zijn rijk woonden. De ambtenaren moesten ze gaan tellen. Alle mensen verlieten hun huizen, hutten, tenten en paleizen en gingen op weg naar hun geboortestad, zoals de keizer het wilde.

Boven een stal in Betlehem bleef de ster staan. Een van de wijze mannen deed de deur open. Alle drie zagen ze het pasgeboren kindje in de voederbak liggen. Jozef en Maria, de koe en de ezel stonden erachter. De herders met hun bontmutsen zaten geknield naast hen. De wijzen pakten hun cadeaus: goud, wierook en mirre. Ze knielden eerbiedig voor het kind. Maria verwonderde zich en dacht na over alles wat er gebeurd was.

